

SKYDDSHUNDEN

1924

N:o 1

Organ för SKYDDSHUNDSKLUBBEN, Stockholm.

I samarbete med Reichsverband für Polizei- und Schutzhunde.

Ansvarig utgivare: Redaktör O. Björklund. Redaktion: Klarabergsgatan 52, Telf. 3506.

I redaktionen: Professor Hj Dahlström, Kamrer Sven Rosengren.

Lösnummer

1: — kr.

ANMÄLAN.

Med föreliggande exemplar av "Skyddshunden" presentera vi härmed det första häftet av Skyddshundsklubbens meddelande. Tidningen har visserligen låtit vänta på sig, men orsakerna härtill kunna dock betecknas med rubriken "giltigt förfall". Att utgiva en tidning är dessutom förenat med icke så ringa kostnader. Styrelsen har därför ej velat taga steget fullt ut förr än den vetat att klubbens ekonomiska ställning var sådan, att den kan bära en utgift av detta slag. Varje steg i arbetet skall som resultat bära framåt, ej tillbaka. Skyddshundsklubbens med-

lemmar ha dock haft en god ersättning för tidning i de regelbundet återkommande klubbafnarna, varigenom medlemmarna förts samman till kamratligt umgänge och fått tillfälle att utbyta personliga åsikter samt genom instruktiva föredrag och diskussioner bli vitt införsatta i de frågor, som ha direkt samband med Skyddshundsklubbens intressen och verksamhet. Från styrelsens sida skall göras vad i dess förmåga står för att inom ej allt för avlägsen framtid nästa häfte av "Skyddshunden" skall föreligga färdigt.

Redaktionen.

Skyddshundsklubbens verksamhet

daterar sig från den 16 maj 1922, då på initiativ av en del för skyddshundssaken intresserade personer klubben bildades. Den nybildade klubbens verksamhet har allt ifrån början varit synnerligen livaktig. Medlemsantalet har varit under ständig tillväxt och räknar klubben f. n. omkring 130 aktiva medlemmar.

Skyddshundsklubben har under den gångna tiden anordnat fyra tävlingar med sammanlagt ett 50-tal deltagare och ha många goda resultat presterats av hundarna.

Vintern 1922—1923 gick Skyddshundsklubbens första dressyrkurs av stapeln med omkring ett 30-tal deltagare. F. n. pågår en ny dressyrkurs under civilingenjör O. Tillbergs ledning med ett 20-tal deltagare.

Skyddshundsklubbens regelbundet återkommande klubbafnarna ha varit talrikt besökta och alltid präglats av en kamratlig stämning.

Skyddshundsklubben har från Deutsche Reichsverband für Polizei- und Schutzhunde mottagit inbjudan till direkt samarbete, vilket tacksamt av klubben accepterats, en utmärkelse som endast tillkommer en motsvarande sammanslutning i resp. länder. Reichsverband, som ingår i en sammanslutning mellan de större avelsföreningarna, är icke blott Tysklands största utan även mest ansedda kynologiska sammanslutning för skyddshundssaken. Genom detta direkta samarbete har Skyddshundsklubben blivit i tillfälle att få del av de mest moderna metoder på dressyrområdet och står i ständig kontakt med vad som händer och sker inom den internationella skyddshundsvärlden. Gemensamma provningsordningar, tävlingsbestämmelser, instruktioner för domare m. m. äro under utarbetande. Givetvis kommer detta samarbete att bli mycket

gagnande för klubbens arbete och skyddshundssaken i allmänhet.

Skyddshundsklubben har nöjet att bland sina medlemmar räkna fyra internationella domare, nämligen 1:e brandkapten C. Gyllenhammar, civilingenjör O. Tillberg, revisor G. Fallstedt-Lindholm och redaktör O. Björklund.

Skyddshundsklubben har således anledning, genom vad som framgår av ovan sagda, att med tillförsikt motse framtiden. Genom medlemmarnas intresse och arbetslust, även i fortsättningen i en god och kamratlig anda, skola vi arbeta för det gemensamma målet: att bibringa den stora allmänheten en riktig uppfattning om våra vänner skyddshundarna och deras betydelse för den enskilde och samhället.

SKYDDSHUNDSKLUBBENS STYRELSE
har efter senaste valet i dec. 1923 följande sammansättning: Ordförande: Professor Hjalmar Dahlström, Ynglingagatan 19, v. Ordförande: 1:e Brandkapten Carl Gyllenhammar, Johannes Brandstation. Sekreterare och Bibliotekarie: Kamrer Harald V. Petterson, Vasagatan 12, 1 tr., Skattmästare: Revisor G. Fallstedt-Lindholm, Bryggaregatan 4, Övriga ledamöter: Redaktör Oscar Björklund, Frejgatan 62, Civilingenjör Olof Tillberg, Birger Jarlsgatan 124, Kamrer Sven Rosengren, Stora Nygatan 25. Suppleanter: Advokat Nils Stenström, Vasagatan 6, Ingenjör O. B. Dahlin, Värtagasverket, Värtan, Bankkamrer N. G. Gustafsson, Fryxellsgatan 4.

Inträdesanmälningar, skrivelser och förfrågningar adresseras till klubbens sekreterare eller ock till Skyddshundsklubben, Postbox 15, Stockholm I.

Den nya prövningsordningen.

I senaste årsberättelsen meddelades att en kommité inom styrelsen var sysselsatt med omarbetande av prövnings- och tävlingsordningen samt utarbetande av förslag till dels bestämmelser för utförande av prov och dels domareinstruktion. Av dessa arbeten är nu den nya prövnings- och tävlingsordningen färdig och kommer densamma inom kort att i särtryck tillställas klubbens medlemmar. Densamma är utarbetad på grundval av den för Reichsverband für Polizei- und Schutzhunde gällande prövningsordningen med de ändringar, som äro nödvändiga för svenska förhållanden. Det är klart, att de erfarenheter och nya dressrymetoder, som under de senaste åren kommit till användning, även visa sig i en ny prövningsordning, varför densamma mycket skiljer sig från den nu gällande. Att i en tidskriftsartikel behandla hela detta vidlyftiga ämne låter sig ej göra utan vill jag endast i stora drag redogöra för dess innehåll.

Först och främst indelas proven i tre klasser:

- 1) Skyddshunds- eller avelshundsprövning.
- 2) Polishundsprövning.
- 3) Polishundshuvudprövning.

Inom varje klass särskiljas sedan fyra grupper nämligen:

- a) Appelprov.
- b) Färdighetsprov.
- c) Prov å manarbete.
- d) Prov å arbete med näsan.

Inom varje grupp återfinnas sedan de skilda proven med utförliga redogörelser huru de skola äga rum. Skillnaden mellan den nya prövningsordningen och den gamla framträder även mycket skarpt i de skilda proven och ofta på så sätt att de äro betydligt försämrade. Vidare äro en del prov i den nya prövningsordningen alldeles uteslutna och särskilt sådana som kunna räknas till cirkusnummer såsom t. ex. vägran att taga föda.

Den största skillnaden mellan de bägge prövningsordningarna ligger dock i bedömningssättet och värderingen av prestationerna. Hundarna tilldelas nämligen dels för varje prov och dels för hela sitt arbete prestationsbetyg: Utmärkt (U), Mycket gott (MG), God (G), Tillfredsställande (T), Dålig (D). De svårare proven skola uppskattas högre än de enklare lydnadsproven. En ledning härför äro de vid varje prov utsatta siffrorna. Dessa tal skola alltså ej tjäna som koefficienter för multiplikation eller addition. Totalvärderingen får ej bli resultatet av en uträkning utan skall vara resultatet av ett fritt beaktande av alla hithörande förhållanden. Såväl vid den enstaka värderingen som vid totalvärderingen tages hänsyn till hundens hela arbetssätt hans läggning, näsa, mod, upp-

märksamhet och självständighet, visad lydnad och hållning samt slutligen även yttre orsaker såsom vindriktning och vindväxlingar. Då de yttre orsakerna vid proven variera, kunna ej bindande bestämmelser över bedömningssätten fastställas. Utslagsgivande för varje bedömning är hundens och förarens ändamålsenliga handlande med hänsyn till verkligheten och hundens fullkomliga underordnande under föraren. Genom detta bedömningssätt skaffas fem breda betygsklasser; i vilka det ej faller sig svårt att efter prestationerna placera de olika hundarna. Detta bedömningssätt betraktar alltså ej prövningen som självändamål, utan arbetar för framtiden, aveln och den verkliga brukstjänsten, uttager de gott arbetande och bra anlagda till avelsändamål och för kännetecknande av framgångsrika bruksstammar. Varje bedömningssätt är för mänsklig ofullkomlig en åsnebrygga. Detta sätt är dock genom sin breda grund ändamålsenligare och rättvisare än det s. k. punktsystemet, vilket tillåter vid bedömningen av de olika proven ett spelrum till 10, 20, ja 30 punkter, ur vilka sedan en rangordning uträknas. I intet fall är det följdriktigt att efter uträkning fastställa en värdering av prestationerna. Självklart beror det ej därpå om man sätter utmärkt, mycket god, god eller 1, 2, 3, men väl på skillnaden mellan 1—4 eller 1—30. Ingen domare och ej heller domareråd är efter timmars, ja, ibland dagars arbete i stånd att säga: denna hund förtjänar precis detsamma som den, som arbetade i början av prövningen, t. ex. för vissa prov poängen 11, 19, 27, eller 1, 2 eller 3 poäng mer eller mindre. Domare äro människor och ej finvägar. Därför måste de, tagande sin arbetsuppgift på allvar, inskränka sig till vissa gränser, som motsvara mänsklig möjlighet. De få därför ej heller ingå på småsaker, som taga sig bra ut på papperet, men som dock medföra omedvetna orättvisor. En punkt avgör vid punktsystem. Men vi få ej glömma, att döma är ej detsamma som att fördöma, utan uppskattning av för och emot, råd och stöd och förbättring. Genom en utförlig domareinstruktion och årliga domarekonferenser vinnes sedan den nödvändiga förutsättningen för att bedömningen efter detta system sker till avelns och utbildningens bästa. Vid tävlingar äger naturligtvis alltid en pristilldelning rum, varvid de med *utmärkt* värderade hundarna sinsemellan tilldelas 1, 2, 3 pris allt efter sin överlägsenhet över varandra. Vid hederspris eller specialpris avgör naturligtvis även domaren rangordningen. För den kontinuerliga utvecklingen av bedömningssätt och värdering sörja de mycket stränga stadgarna för blivande domares utbildning, antagande och erkännande.

Förslaget

till

ny prövningsordning upptager följande prövningsklasser, nämligen:

A. AVELS- ELLER SKYDDSHUNDSPRÖVNINGAR,

B. POLISHUNDSPRÖVNING,

C. POLISHUNDSHUVUDPRÖVNING.

I de olika klasserna ingå följande prov:

A. AVELS- ELLER SKYDDSHUNDSPRÖVNINGAR.

I. Appellövningar.	Tal. utvisande provee inbördes förhållan d
1. Inkallande.	1
2. Sitta.	1
3. Ligga.	1
4. Linförighet.	1
5. Fritt följ.	2
6. Hämtande av kastat föremål.	3
7. Skall på kommando.	2
8. Kvarstannande å anvisad plats i förarens frånvaro under minst 15 minuter.	3
II. Färdighetsövningar.	
1. Hopp.	1
2. Klättring över 1,50 meter hög brädvägg eller mur.	1
3. Vattenarbete (som särskilt prov).	3
III. Vakt- & Skyddsprov.	
1. Skottfasthet.	2
2. Utsändande i bestämd riktning.	2
3. Ståndskall.	2
4. Ställande.	3
5. Överfall på förare.	3
6. Fatta.	3
7. Släppa.	3
8. Slagfasthet	3
IV. Arbete med näsan.	
1. Spårning efter förlorat föremål på färskt förarespår. Fritt arbete över 300 meter.	3
2. Spårning efter förlorat föremål på färskt främmande spår. Linarbete över 300 meter.	4
3. Prov på vittringsöverensstämmelse.	3

B. POLISHUNDSPRÖVNING.

- I. Appellövningar. = A:I.
- II. Färdighetsövningar. = A:II med undantag av att höjden vid höjdhopp är 1,50 meter och vid klättring 2,00 meter.

III. Manarbete.

1. Stövning.	3
2. Ståndskall.	3
3. Genomsökning av gömstället och skallgivning eller apportering av ett av figurant innehavt föremål.	4
4. Bevakning av figurant.	3
5. Transport av figurant.	3
6. Förhållande vid angrepp på förare.	2
7. Fatta.	3
8. Släppa.	3
9. Förföljande av flyktig.	3
10. Ställande av en flyktig.	3
11. Skottfasthet.	3
12. Slagfasthet.	3
13. Återkallande från stillastående person, som ställts av hunden.	3

IV. Arbete med näsan.

1. Spårning i lina efter fotvittring av främmande person. Spåret 1/2 timme gammalt och 4 till 500 meter långt. ("Förförare" uppställda på spåret). 5
2. Stövning efter minst tre (3) stycken utlagda föremål å ett område 50×50 meter och apportering av desamma. För större föremål, som hunden ej kan apportera, göres ståndskall. 5

C. POLISHUNDSHUVUDPRÖVNING.

- I. Appellövningar.
Prövas endast för A:I:8.
- II. Färdighetsövningar.
Bortfalla.
- III. Manarbete.
Lika med B:III:1—13.
- IV. Arbete med näsan.
1. Utarbetande av spår efter person (fotvittring). 5
 2. Stövning efter minst tre (3) stycken utlagda föremål å ett område av 100×100 meter och apportering av desamma. 4
 3. Prov på vittringsöverensstämmelse. (Efter personvittring). 6
 4. Prov på vittringsöverensstämmelse. (Efter föremålsvittring). 6

Ovan angivna förslag till ny prövningsordning är utarbetat av en av Skyddshundsklubbens styrelse tillsatt prövningskommitté efter ledning av de allra senaste erfarenheterna å området i Tyskland och efter mönster av den av Reichsverband für Polizci- und Schutzhunde utarbetade prövningsordningen. Till i prövningsordningen upptagna prov äro fogade kortfattade anvisningar, som skola tjäna domare och förare till riktlinjer. Vi hänvisa till artikeln i detta n:r om den nya prövningsordningen.

Behöver hundens hud vårdas.

En till synes dum fråga, som utan vidare borde kunna besvaras jakande. Men låtom oss ändra frågan därhän, att vi ifrågasätta, huruvida en fullkomligt frisk hunds hud behöver någon *särskild* omvårdnad, och vi sväva kanske på målet, ovissa om vi skola svara ja eller nej på en dylik fråga. För att likväl var och en skall kunna bilda sig en föreställning om frågans innebörd, vill jag med några ord beröra hudens byggnad och förrättningar.

Huden är kroppens mjuka, hos hunden synnerligen tånjbara, yttersta omhölje, som genom mer eller mindre fettrik bindväv, olika lös på olika ställen, är förenad med underliggande delar, så att huden kan lyftas upp något från underlaget. Huden består av tvenne skarpt skilda lager, nämligen underst läderhuden, och därovanpå överhuden. Läderhuden har fått detta namn, emedan den, befriad från bindväv och fett och från överhuden, vid beredning med garvämnen bildar läder.

Läderhuden innehåller rikligt med blodkärl och känselnerv, vilka i den mot överhuden vettande ytan äro ordnade till små upphöjningar, papiller. Tack vare rikedom på blodkärl kan ett livligt gasutbyte äga rum mellan blodet och den yttre luften, eller huden tjänar med andra ord såsom ett andningsorgan, varför man med full rätt kan tala om hudandning. Om huden av en eller annan anledning täckes med något, som minskar dess genomsläpplighet och hindrar hudandningen, t. ex. ett lager fernissa, kan detta hava nog så påtagliga, svåra följder, om det gäller ett större hudparti. Det är tydligt och klart, att lungorna vid ett sådant tillfälle icke ensamma förmå ombesörja andningsverksamheten eller utan vidare kunna övertaga den huden tillhörande andelen av ämnesomsättningen.

Det är vidare att märka, att ämnesomsättningen genom huden dock innebär vida mera än den egentliga hudandningen. Blodkärnen i huden hava nämligen till uppgift att befria kroppen från en del ämnen, som kroppen icke längre har användning för, och som, om de kvarhållas i blodet, kunna ge upphov till mer eller mindre svårartade sjukdomar. Huden kan alltså sägas hava i stort sett samma uppgift att fylla som njurarna, och förmås också, åtminstone till en viss grad, övertaga dessas arbete. En del av dessa avfallsämnen hava kommit till blodet från tarmkanalen eller något annat inre organ.

Till sist må ej förglömmas, att blodkärnen i huden kunna vid behov vidgas eller dragas sig tillsammans med påföljd att hudens blodrikedom kan variera avsevärt. Ökas blodmängden i huden, som därigenom blir röd och varm, såsom vid feber, så avgår en massa värme från kroppen, och kroppstemperaturen sättes därigenom något ner. Tvingas åter hudkärnen av någon anledning att sammandraga sig, exempelvis då en hund badas och sedan får själv torka

alltför långsamt, så hopar sig blodet i ett eller flere av de inre organen, och det heter, att hunden förkylt sig, när han angripes av snuva, hals- eller luft-rörskatarr, reumatism o. s. v.

Ovanpå läderhuden ligger som nämnt överhuden, som består av flera lager celler, av vilka de understa som nu fylla fördjupningarna mellan papillerna, innehålla det färgämne, som betingar hudens olika färg hos olika djur. Från det understa cellagret bildas ständigt nya celler, som skjutas upp mot ytan, då de bli hårdare och tunnare genom vattenavdunstning. Det yttersta lagret av överhudens celler består sålunda av torra, platta, mikroskopiska fjäll, som avstötas genom nötning.

Hundens hårbeklädnad avser att skydda djuret mot köld och väta. Därigenom att håren hos korthåriga hundar gå i svag bågform utåt med spetsarna böjda något inåt mot huden, bildas liksom ett med uppvärmd luft fyllt rum närmast huden, varigenom luftens kyla hindras att direkt inverka på huden. Likaså gör samma anordning i förening med att huden och håren äro mer eller mindre rika på "hudtalg", att vatten lätt avrinne. Avenledes förhindras att avdunstningen från huden sker alltför hastigt, så att huden blir för kraftigt avkyld.

"Hudtalgen" bildas i talgkörtlarna, vilka mynna i hårsäckarna, dit hudens fett sålunda i första hand kommer. Är fettavsöndringen för ringa, blir icke blott håret torrt och glanslöst och pälsen ful utan håren fallas i otid, varjämte huden blir torr och spröd, så att den lätt spricker. Avstötningen av överhudens ytligaste celler blir samtidigt fördröjd och det bildas större skällor, s. k. mjäll, eller formliga ruvor och skorpor. Bildas det åter för mycket hudtalg, så är även detta av ondo. Huden blir fet och smörjig, svår att hålla ren, och hunden ger ifrån sig en mer eller mindre obehaglig, härsken lukt. Vidare falla håren lätt av. Vare sig huden är för fet eller för torr, uppstår lätt klåda och utslag.

Skulle vi nu söka draga några slutsatser av det sagda, så skulle det bliva, att hundens hud, på grund av mångfalden av funktioner, som tillkommer densamma och som lätt kunna komma i olag, bör vara i hög grad utsatt för sjukdomar. Vi bortse då helt och hållet från de skador, som kunna uppkomma genom yttre våld eller genom inverkan av värme, köld eller ljus. Den intima växelverkan mellan huden och en del inre organ, såsom njurar, lungor, tarmkanal (livmoder), blod m. m. icke blott förklarar att hudsjukdomar lätt uppkomma i samband med sjukliga förändringar i dessa, utan även att hudsjukdomar i sin ordning kunna åstadkomma störanden i inre organ, och speciellt gäller detta njurarna.

En annan självklar slutsats, som kan dragas, är att *hundens hud tarvar en god omvårdnad*. Genom ansamling av smuts, rikliga mängder av mjäll och

Mandressyr.

Som första villkor för mandressyren är hundens ovillkorliga lydnad och säkerhet i appelövningarna. En hund, som ej är fullständigt säker i appelövningar, är under inga omständigheter mogen för mandressyren. Vid sistnämnda dressyr uppställer sig den frågan "vad vill jag ernä genom mandressyren"? Jo, målet är, att hunden får en sådan utbildning att den i farans stund är ett säkert skydd för sin herre. Kan man nu antaga, att en hund, som på ett prov eller en tävling erhållit det högsta betyget, i verkligheten även kommer att motsvara de anspråk, som i detta avseende ställas på hunden. Härpå kan man ej obetingat svara ja. Man måste nämligen göra klart för sig att i ett verklighetsfall tillkomma en del faktorer, som ej finnas på en prövning eller ett prov.

Först och främst hava vi då skyddsdräkten. Erfarenheten visar att denna dräkt alltid försätter hundarna i stridslust och genom utbildningen hava de bibringats den uppfattningen att figuranten är till för att angripas. Vidare är hunden från dressyrplatsen van att alltid finna en figurant gömd någonstans och tyvärr alltför ofta på samma ställe. Slutligen övas för det mesta på dagen. Överfall och förbrytelser ske däremot för det mesta vid skymning eller i mörker.

Vi se alltså att de betingelser, under vilka hunden måste arbeta, vid ett verklighetsfall till sin natur äro helt olika de som äro förhanden vid utbildningen. Härför måste man försöka skaffa en utjämning, för att såväl ägare som förare skola få den uppfattningen att hunden verkligen är sin herres bästa och säkraste skydd.

Framför allt måste vi försöka tränga hundens uppfattning av figuranten som stridsobjekt i bakgrunden. Detta sker genom att ofta

öva endast skall och transport utan överfall. Jag går till och med så långt, att överfall endast undantagsvis skall övas under den första utbildningen. Ett bra medel är att öva alla appelövningar i figurantens närvaro. Är det sedan möjligt att öva mandressyr med figurant som till det yttre är klädd som vanliga människor är mycket vunnit. Till slut skola vi försöka att för övningarna välja olika platser, tider och ovanliga gömställen, samt låta hunden stöva länge och i olika riktningar innan han anträffar den gömda figuranten. Ej heller får bortglömmas att vänja hunden vid den i mörkret uppträdande eldstrålen vid skottlossningen. Gör till slut hunden förtrogen med allehanda överraskningar som t. ex. ett plötsligt uppspannande av ett paraply, hastigt lysande med en ficklampa eller en liten vattenstråle från en spruta. Mången kanske skrattar häråt, men det är dock förvånansvärt huru många hundar, som vid dylika överraskningar tappa fattningen. Vi få nämligen ej glömma, att vår tids förbrytare äro mycket förtrogna med polis-hundsutbildningen och använda alla medel för att oskadliggöra sin fiende hunden.

Till sist vill jag påpeka att vid mandressyren övergår en stor del av ansvaret för hundens riktiga utbildning på figuranten. Denne måste vara fullt förtrogen med såväl hundens natur och själsliv, som med de metoder som användas vid utbildningen. En ej sakkunnigt och ej riktigt arbetande figurant kan på kort tid fördärva den bästa hund och detta utan att varken förare eller dressyrledare märker det förrän det ofta är för sent. Jag hoppas att i kommande nummer kunna ingå på denna sida av utbildningen som jag skulle vilja kalla "figuranten som dressör."

S. R.

hudtalg, djurfara sitter såsom skabb och ohyra, växtparasiter, såsom bakterier och svampar, vidare genom för riklig hårfällning eller utebliven sådan, hindras hudens verksamhet mer eller mindre. Men den största möjliga uppmärksamhet bör även ägnas åt förekomsten, eventuellt, av en invärtes sjukdom, som ger upphov till ett hudlidande. Detta är dock en sak, som endast den skolade fackmannen kan avgöra efter en noggrann och mer eller mindre tidsödande undersökning.

Mitt råd blir sålunda: Är hundens hud frisk, så sök undvika sjukdom genom noggrann renhållning av hundens hud och päls genom borstning och rykt för korthåriga djur, helst dagligen genom lokal tvättning

när så erfordras, och vid behov genom helbad i ljumt vatten 1 à 3 gånger i månaden. Dock ej så ofta att fett i hudens och hårens går förlorat. Ej heller få såpa eller lutstark tvål eller tvättpulver användas. Förefinnes det ohyra, så använd ett medicinskt bad, exempelvis med 2 % ljum creolinlösning.

Är hunden åter behäftad med en hudsjukdom, så blir ej förvånad, och en *enbar* utvärtes behandling med helande salvor o. dyl. blir resultatlös, även om den sker under lång tid, och *med aldrig så stor noggrannhet*. *Låt då undersöka hunden för invärtes sjukdom!*

Hj. Dahlström.

Intag Eder *Lunch, Dinér och Supé* på

Restaurant Tre Remmare

Där äter man bäst och billigast. Hemtrevlig festvåning för större och mindre sällskap.

Stadgar för Skyddshundsklubben.

§ 1.

Skyddshundsklubbens uppgift är att sprida kännedom om utbildade hundars betydelse och nytta för såväl den enskilde som samhället samt att understödja och medverka vid utbildandet av hundar tillhörande de raser, som av klubben godkänts för vakt-, skydds-, kriminal-, sjukvårds- och krigstjänst.

§ 2.

Denna uppgift söker Skyddshundsklubben ernå genom att:

1. Utgiva en tidskrift.
2. Samla och bringa till allmän kännedom det arbete, som utbildade hundar hava utfört i det allmännas och enskildas tjänst.
3. Upprätta och underhålla ett bibliotek, innehållande facklig litteratur.
4. Meddela råd och anvisningar vid utbildning och dressyr av hundar åt såväl enskilda som stat och kommun.
5. Utbilda instruktörer, dressörer och förare.
6. Anordna dressyrprov, tävlingar och uppvisningar.
7. Anordna utbildningskurser för ägare av hundar tillhörande de härför godkända raserna.
8. Föra register över utbildade hundar.
9. Fastställa tävlingsordningar och bedömningstabeller.
10. Utfärda domareinstruktioner och understödda utbildandet av för tävlingar lämpliga domare.
11. Utdela officiella diplom åt dressörer och förare.

§ 3.

Till medlem i Skyddshundsklubben äger styrelsen invälja varje välfrejdad person, som av medlem föreslås till inträde eller själv därom gör skriftlig anmälan. För inval fordras tre fjärdedels majoritet av närvarande styrelseledamöter.

Medlemskapet i Skyddshundsklubben förnyas automatiskt för följande år, såvida ej anmälan om utträde senast i december göres till skattmästaren.

§ 4.

Medlemskap i Skyddshundsklubben upphör:

- a) Vid uraktlåtenhet att erlægga årsavgift.
- b) Efter vederbörlig utträdesanmälan.
- c) På grund av uteslutning.

§ 5.

Uteslutning av medlem sker:

1. Vid uppenbart brott mot Skyddshundsklubbens stadgar.
2. Genom handling, varvid Skyddshundsklubben eller enskild medlems anseende skadas.
3. Genom medvetet falska uppgifter, lämnade vid utställningar, tävlingar och provningar.

§ 6.

Vid anmälan om uteslutning inhämtas av styrelsen resp. parters yttrande och skall styrelsen senast en månad efter anmälnans inlämnande meddela parterna sitt beslut, vilket härefter träder i kraft.

§ 7.

Efter förslag av styrelsen kallar Skyddshundsklubben till hedersledamot den, som genom inflytande eller synnerligen förtjänstfull verksamhet kan befordra eller befordrat Skyddshundsklubbens syftemål.

På förslag av Skyddshundsklubbens styrelse eller efter till styrelsen för dess omprövning av någon Skyddshundsklubbens medlem gjord anmälan kallar Skyddshundsklubben till korresponderande ledamot sådan utlänning, som genom sin verksamhet i Skyddshundsklubbens syften anses förtjänt av en sådan utmärkelse.

§ 8.

Årsavgiften i Skyddshundsklubben utgår med belopp, som varje år av klubben fastställs å december-sammanträdet för nästkommande år.

§ 9.

Korresponderande ledamöter äro befriade från årsavgift.

§ 10.

Förvaltningen av Skyddshundsklubbens angelägenheter handhaves av en styrelse, bestående av ordförande, som väljes av klubben för ett år i sender, och sex (6) ordinarie ledamöter, som väljas för två (2) år och av vilka halva antalet årligen och alternerande avgå, samt tre (3) suppleanter, som väljas för ett (1) år.

Avgående styrelseledamöter och suppleanter kunna omväljas.

Styrelsen utser inom sig vice ordförande, skattmästare, sekreterare och bibliotekarie.

§ 11.

Styrelsen må ej fatta beslut med mindre än att fyra ledamöter äro närvarande och om beslutet ense.

§ 12.

Instruktioner för Skyddshundsklubbens funktionärer utfärdas av styrelsen.

§ 13.

Skyddshundsklubben sammanträder i regel en gång i månaden.

§ 14.

Vid sammanträdet i Januari förekommer följande ärenden:

1. Förvaltningsberättelse.
2. Revisionsberättelse.
3. Ansvarsfrihet.

Vid sammanträdet i December:

1. Förslag till inkomst- och utgiftsstat för det följande året.
2. Val av styrelseledamöter och suppleanter.
3. Val av tvenne revisorer med tvenne suppleanter.
4. Val av redaktionskommitté.

§ 15.

Omröstning är öppen försåvitt icke slutet begäres. Äro rösternas antal lika gäller vid öppen omröstning den mening, ordföranden biträder, vid slutet må lottning ske.

§ 16.

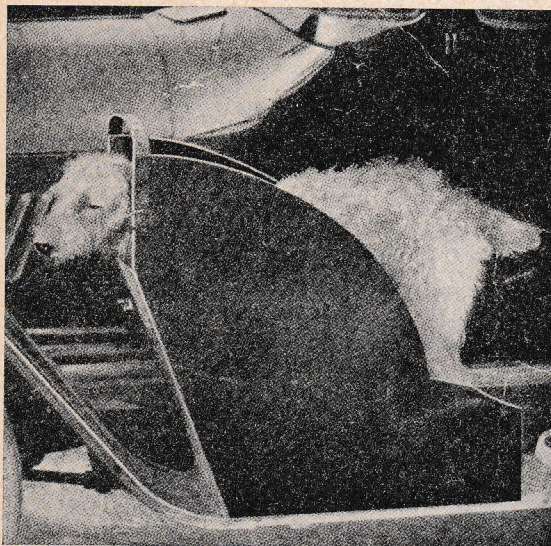
Vid val äger närvarande medlem rätt att rösta förutom för egen del även med fullmakt för en frånvarande medlem.

§ 17.

Antagande av grundstadsgeändring kan ske först efter två sammanträden och erfordras för ändringens genomförande två tredjedelars majoritet av röstande medlemmar.

§ 18.

Upplösning av Skyddshundsklubben kan ske endast under förutsättning, att tre fjärdedelar av Skyddshundsklubbens medlemmar därtill giva sitt samtycke och skall vid upplösning Skyddshundsklubbens tillgångar överlämnas till annan kynologisk sammanslutning.

Som många av våra medlemmar även äro motorsportmän har redaktionen velat låta införa ovanstående bild, som visar en god och praktisk anordning att utan risk medföra hund å bil. Vid dåligt väglag kunna hundarna bli rätt så smutsiga och mindre lämpliga att ha i närheten av de ljusa och ömtåliga vårtoiletterna, varför anordningen i många fall kan ha rätt mycket fog för sig. När vi komma så långt att varje droskbil har en dylik hundplats kan frågan anses vara fullt löst.

Tävlingar.

Svenska Kennelklubbens tävlingar för skydds- och kriminalhundar den 28—30 maj 1924.

Den 28—30 maj 1924 kommer Svenska Kennelklubben att anordna tävlingar för skydds- och kriminalhundar å Järvafältet.

Bedömningen sker efter nu gällande bedömningsätt meddelat poängberäkning, varvid 9—10 poäng betecknar betyget "berömlig", 7—8 poäng betyget "med beröm godkänd" och 5—6 poäng betyget "godkänd".

Utförligt specificerade uppgifter angående klassindelning, bedömningsätt, priser m. m. återfinnas å de tryckta anmälningsblanketterna, vilka kunna erhållas genom Skyddshundsklubbens sekreterare, Kamrer Harald V. Petterson, Vasagatan 12, 1 tr., Stockholm. Anmälningstiden för deltagande i Svenska Kennelklubbens tävlingar för skydds- och kriminalhundar utgår den 17 maj 1924 och anmälan insändes å ovan nämnda blanketter till Kennelklubbens expedition, Smålandsgatan 40, Stockholm.

Skyddshundsklubbens övnings tävlingar den 13, 21 och 27 april samt 11 och 18 maj 1924.

För att bereda Skyddshundsklubbens medlemmar tillfälle att framgångsrikt delta i ovan angivna av Svenska Kennelklubben anordnade tävlingar, har Skyddshundsklubbens styrelse beslutat att anordna en serie tävlingsövningar för sina medlemmar.

Dessa komma att hållas å Skyddshundsklubbens övningsplats invid Skogshögskolan söndagarna den 13, 21 (annandag påsk) och 27 april samt den 11 maj. Söndagen den 18 maj kommer en försökstävling att anordnas för samtliga deltagare.

De olika dressyrgrenarna komma att å övningsdagarna fördelas sålunda:

Apellövningar och sakstövning bedrivs den 13 och 21 april.

Spårövningar och mandressyr bedrivs den 27 april och 11 maj.

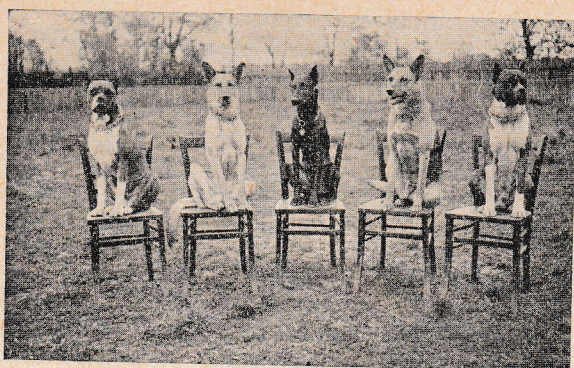
För att intressera medlemmarna att delta samtliga fyra övningsdagarna är det f. n. under övertägnande att 50 proc. av den bästa övningsdagens poängsumma av hundarnas prestationer skola läggas till resultatet å försökstävlingen den 18 maj.

Avgiften för deltagande i samtliga övningar jämte försökstävlingen är endast kr. fem (5:—). Inkomsterna av startavgifterna komma oavkortat att användas till inköp av priser till försökstävlingen. Skänkta pris eller pänningebidrag för inköp av priser mottagas tacksamt av klubbens sekreterare.

Ledare å övningarna och domare å försökstävlingen äro ännu ej bestämda, men komma fortast möjligt att utses. Ledarna å övningarna komma att biträda medlemmarna med råd och anvisningar för ernående av bästa resultat.

Sjuka hundar och löpska tikar få givetvis ej delta i övningarna och försökstävlingen eller medföras till övningsplatsen.

Dressyransvisningar.

Fem uppmärksamma elever.

Att lära sin hund lyda är en uppgift, som nog förefaller mången hundägare betydligt svårare än den i själva verket är. Här nedan vill jag lämna några små råd och anvisningar, huru man bäst bibringar sin hund lydriad.

Kommer Er hund, när Ni ropar på honom och kommer han glatt och villigt? Ligger han stilla i sin korg eller på sin plats, när Ni sagt till honom där-om? Låter han bli saker, som han ej får röra? Den hund, som nöjaktigt gör allt detta, skulle jag vilja giva benämningen "väl uppfostrad sällskapshund". Varje hundägare kan med litet handledning och eftertanke komma till detta resultat med sin hund.

Finns det väl något förargligare och som åsamkar hundägaren mera förtret ja t. o. m. åtlöje än att förgäves stå och ropa på sin hund. I bästa fall kanske hunden kommer men då mången gång krypande och förfärad, tydligen en s. k. handskygg hund. Vanligen beror detta på bristande insikt från ägarens sida vid hundens uppfostran under valptiden och är det oftast, när man skall lära hunden rumssnygghet, som de största missgreppen begås.

Metoderna vid detta led i hundens uppfostran va-

Medlem, som önskar deltaga i ovan angivna övningar, har att infinna sig vid järnvägsundergången nedanför Skogshögskolan (i Roslagsgatans förlängning)

söndagen den 13 april 1924 kl. 10 fm. (Notera dagen till minne).

Önskvärt är att meddelande om deltagande i övningarna i förväg lämnas Skyddshundsklubbens sekreterare.

Styrelsen vill till slut uttala en förhoppning om att medlemmarna i stor utsträckning komma att begagna sig av detta gynnsamma tillfälle att få sina hundar uppövade samt att ett gott resultat skall nås genom övningarna.

Klubbens sekreterare, Kamrer Harald V. Pettersson, står till tjänst med vidare upplysningar, som kunna önskas,

riera mycket och skall jag nu lämna några direktiv för våra hundägare härutinnan.

Rumssnygghet.

Den av många rekommenderade och ofta använda metoden att doppa ned hundens nos i orenligheten är absolut förkastlig och bevisar endast, huru litet dessa personer förstå av hundens psyke. En ganska besvärlig men desto effektivare metod, som redan efter 8 dagar bör kunna lämna bra resultat, är att under denna tid ej låta valpen komma in i rummen annat än under ständig uppsikt och till en början i lina. Så snart man märker att hunden blir orolig, springer omkring med sänkt nos, snurrar runt eller dyl., bör man genast taga ut honom eller föra honom till en iordningställd låda med halm.

Går man ut med hunden, bör man tänka på att uppsöka en lämplig plats, där hunden kan utträtta vad han skall, alltså helst en sand- eller gräsplan, och därefter släppa lös honom, ty de flesta valpar vilja ej utträtta sina behov, medan de gå i lina.

Det kan hända att man får gå med hunden både en kvart och en halvtimme utan resultat, men beror detta säkerligen på att han ej funnit någon lämplig plats. När man sedan kommer in med honom, händer det lätt en olycka, helst på en mjuk matta, om en sådan finnes i närheten, och är denna olycka kanske större än man anar, ty nu har hunden funnit en trevlig plats, dit han gärna återvänder i samma ärenle. Slår och pryglar man nu den i och för sig oskyldige hunden, blir han lätt handskygg.

Men hur skall man då bära sig åt, frågar säkert mången. Först och främst borde ägaren, så snart han kommit in med hunden, hela tiden behållit honom i sikte och vid minsta tecken omedelbart tagit ut honom igen.

Det är ju givet, att en valp ej har möjlighet att hålla sig snygg hela natten, men kan man genom att använda sig av en hos de flesta hundar inneboende instinkt att ej osnygga sin sovplats, så småningom få honom därhän. Till en början gör man i ordning en låda med halm, som bör bytas varje dag, och förvarar honom däri över natten. Omedelbart på morgonen tar man ut honom. Så snart man märker, att hunden ej osnyggat under natten, binder man honom i hans korg med så kort lina, att han ej kan komma ur den. Av stor vikt är att lufta honom genast på morgonen.

För att inpränta hos hunden och få honom att förstå, att det är fördelaktigare att utträtta sina behov utomhus, bör man för varje gång berömma och smeka honom.

I fortsättningen kan man träna upp hunden att dag för dag hålla sig längre och längre genom att ständigt hålla ögonen på honom och, så snart man märker någon ansats, genom "fy" samt lek avleda hans uppmärksamhet, tills det blir tid att gå ut med honom. Skulle det oaktat en olycka inträffa, bör man genast taga honom med till hans vanliga plats och samtidigt upprepade gånger säga t. ex. "ut".

En god regel är att ej giva valpen någon mat efter kl. 5 e. m., framförallt ej något drickbart. O. T.

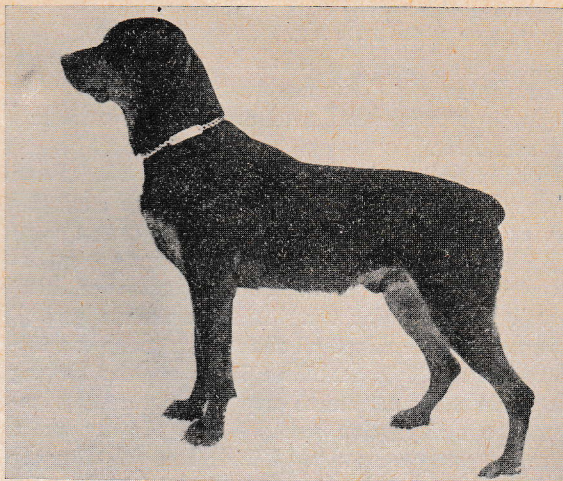
Godkända förare och skyddshundar.

Skyddshundsklubben's förarediplom har tillerkänts följande personer: Ingenjör O. B. Dahlin, överstimman Märta Améen, arbitragör E. G. Wik, fröken Karin Rapp, herr Arne Lundqvist, ingenjör Verner Lindman, disponent Levin Johansson, med. d:r Henning Breide, skraddaremästare Olof Westman, köpman Gustaf Björklund, banktjänsteman Sven Jonsson, tillsyningsman J. Sandblom och herr Klas Andersson.

Skyddshundsklubben har efter vederbörligen avlagda prov godkänt nedanstående hundar såsom skyddshundar:

Rottweilern Aspås-Björn för uppnådda 580 poäng; Rottweilern Zack, för uppnådda 541 poäng; Airedale-terriern Kitty för uppnådda 490 poäng; Schäferhunden Hampus för uppnådda 470 poäng; Rottweilern Jobb för uppnådda 455 poäng; Schäferhunden Boy för uppnådda 418 poäng; Schäferhunden Tasso för uppnådda 412 poäng; Rottweilern Kana för uppnådda 412 poäng och Rottweilern Aspås-Klang för uppnådda 371 poäng.

Proven hava avlagts vid den sluttävling, som an-

Aspås-Björn

ordnades efter Skyddshundsklubben's föregående utbildningskurs för förare och hundar den 3 juni 1923.

En hundhistoria.

Jag heter Petrus och är för närvarande hund, vilket jag nu varit i 11 år. Jag har varit på jorden förut många gånger och jag hoppas denna gång ej blir den sista. Förra gången jag fick den äran var jag människa och hade då själv en hund, men den var klokare än jag, varför jag skämdes ihjäl samt ordnade så om efter min död att jag fick bli hund, inte bara därför att man slipper betala skatten själv, utan ett faktum är att hundlivet bjuder på många fröjder och behag, som ej äro förunnade de arma människorna.

En hund behöver ej kosta på sig något själv, ej besväras av de obehagliga skraddare- och tvåtträkningarnas för vilkas skull jag mer än en gång sett huse intaga min förvisningsort i garderoben, när inkasseraren gör sin entré med det obetalda papperet, medan hemkonsulenten, som det heter nu för tiden, med en tår i ögat försäkrar att han just nu gått ut och antagligen inte kommer tillbaka på mycket länge. Sådant är livet.

Ja det har hänt mycket under alla dessa hundår. Tanken för mig osökt tillbaka i tiden då jag en gång var den grymme Neros ende vän. Det var en minnesvärd tid i mitt liv, då min plats vid det av läckraste rätter dignande bordet var given. Man åt och drack av hjärtans lust och från den tiden lär också den verkliga "fyllhunden" härstamma. En annan mycket vanlig ras på den tiden var den s. k. "hund-

hedningen", vilken bland våra nutida egentligen aldrig varit föremål för någon större uppmärksamhet.

Ett senare minne var i Jack Londons tjänst, där jag troget släpade i många år tillsammans med en älskad hustru. Hon var ensam av sitt kön i spannet, men trots att alla avgudade henne var hon mig trogen, trogen in i det sista. Hon sprack en dag av självföräkt när hon blev bjuden att ligga i en soffa. På hennes enkla grav satte jag som ett enkelt litet minne en planta, som växte, blev stor och praktfull, ett "tikträd."

I kriget tjänstgjorde jag en gång under "skottåret" 1916. Där fick jag min rätta uppfattning om människan till fullo bestyrkt. Hon var feg och rädd där hon låg bakom stenar och sköt på de våra. Det var en ojämn strid för oss i ty att vi ej ha lärt oss att slåss på hundratals meter. Och nu — — —

Ja, det var i Humlegården härom dagen ett större antal hundar voro samlade.

Själv kom jag dit av en ren händelse, jag hade nämligen legat i Anglais' tambur hos den där hyggliga herrn med ränderna på, sedan precis på slaget 12 f. m. (jag har aldrig kunnat förstå att det skall vara så noga med minuterna just den tiden på dagen). Klockan var nu nära 3 e. m. då jag tyckte det kunde vara nog med väntande, bortglömd som jag var, utan mat och livets nödortft, varför jag helt sonika smet ut mellan benen på en ung dam i korta kjolar,

när dörren öppnades. Damen skrek till av förskräckelse och signade ned i armarna på en fet herre med en svartsjuk äldre dam i sällskap. Den äldre damen började alltmer antaga utseendet av en pekingseser i ansiktet ju längre mannens omsorg och ömhet mot den unga damen utvecklade sig.

Den unga damens förskräckelse var uppenbar men fullkomligt onödig. "Magra ben har aldrig varit min förtjusning och en hund med anor biter inte heller i vad som helst."

Emellertid kom jag till Humlegården där många av de mina voro samlade. När jag gjorde min entré kom en högfärdig stelbent foxterrier morrande emot mig. Vi gingo några varv omkring varandra och när jag nosade på honom fick jag genast klart för mig vad han gick för. "Lilla, smalbenta gosse," sa jag, och höjde något på rösten, samt lade ena tassens på bogen. "För det första är du alldeles för ung och oerfaren för att studsas upp dig mot en som varit med om så mycket som jag, och för det andra luktar det parfym om dig. Gå du hem och lägg dig vid brasan igen, och glöm för all del inte bort att gnälla om du bara får 10 sockerkakor till tet i kväll. Matte tycker du är lika förtjusande ändå, och alla tanterna sen — — — — — mrrrr — — — — —" adjös med den, han försvann nedåt Stureplan och lämnade ett blått sidenband kvar.

Jag mönstrade samlingen och märkte att någonting hänt. En liten krokcent tax kom vaggande emot mig och viskade i mitt öra att det var fara i luften, och att en av kamraterna just blivit fasttagen och bortförd av en lång karl i blank kask. Det var en av de yngre, som lät locka sig av den milda, förställda tonen. Ja så går det när man är oerfaren. Här måste något göras.

Kamrater! tjöt en varggrå schäfer till, så den stackars smalbenta Wippeten som stod och darra borta vid en buske, höll rakt på att tappa sansen av förskräckelse, något måste göras. Jag är polishundsdresserad och kan även taga hand om en sådan där lurk om han bara skulle våga — — —. Har man inte rätt att gå var man vill här då, avbröt en stövare, som av misstag förirrat sig in till staden. Jag har varit här i Humlegården flera dagar och var glad att komma över en grön fläck att springa på. Livet i staden med spårvagnar, tutande bilar och all trafik har gjort mig rent konfys, jag törs ej gå härifrån. Ha! Ha! Ha! hördes i korum "ja landet passar nog bäst för dig". Landet är bra men endast för någon gång genmålde en pointer, som tyst som en mur stått vid sidan och blott hört på.

Tig ditt otäcka pyre, röt en airedale till åt en

dvärgpincher, som stått och gläfst en lång stund, det skulle passa dig bättre att sitta kvar i muffen och leka med märdsvansarna än att komma och yttra dig när vi tala.

Jag har lärt mig att skälla på alla och springa undan om någon försöker ta mig, sa' lilla fröken dvärgspets, så jag klarar mig nog. Lär er detsamma går det bra för er.

Här springer ingen undan, jag har tänder och dem visar jag, och då slipper jag själv springa, sa en rottweiler, och det är mera bekvämt, men nu till saken. Petrus har ordet. — — —

Kamrater! slut upp till kamp för vår stams höjande, vi måste ha en förbättrad ställning i samhället, ett bättre anseende, bättre levnadsvillkor, vi måste rycka upp oss! från vår förringade ställning. Vi ropa på obligatorisk skolunderbyggnad, bättre viloläger, sanitära bostäder, rena matkärn och fri läkarevård, prygelstraffets avskaffande, regelbundna promenader och en egen kyrkogård. Spårvägsfrågan är löst och det gläder oss, men det måste bli förbud för hundar att ligga och vänta på husse i restauranttamburer timme efter timme, den saken skola vi alla kämpa för. Renlighetsbad en gång i veckan, skönt! sa en pudel och krafade med bakbena samt ruskade på sin beboeliga päls. En ny "Häggsta anstalten" för icke djurvänliga hussars räkning med mera sådant.

Den erfarne hade talat, och ett bifallande tjut från de många representanterna blev Petrus belöning för hans uppskattade anförande. — — —

Men vad stod på? De många "rabattmärkena" blev en följd av mötets talrika anslutning. Ett fruktansvärt morrande och skällande hördes. Vad var å färde? Jo mannen med den blanka kasken var i antågande. Hundratals bländvita ilskna betar lyste den anal-kande till mötes. Hotfullt stodo vi mot varandra, mannen i kasken började springa, han före, och vi efter. Förfäran var stor. Det värkte i mitt trötta huvud, en tramp på tassens kom mig åter till besinning och jag befann mig fortfarande i tamburen på Angl-lais.

Sömnen hade varit god och välbehövlig.

Några skrånande punschmättade herrar hade samlat sig i tamburen stojande efter sina ytterkläder. Klockan hade blivit ett på natten. Så småningom blev jag upptäckt på min hårda bädd i hörnan under husses rock. En av herrarna var vänlig nog att ägna mig sin uppmärksamhet. "Har-ru sett en sån ful rätt-hund va? som ligger där . . . hick!" "De ä väl inte en hund, de ä ju två airedalerrier."

Ragg.

Ädel avelshund.

Rottweilern Aspna's Björn 657 V. Svart med bruna tecken. F. ²⁴/₁₁ 21 e. Ch. Arbo Torfwerk u. Ch. Gyllis Wakta. Många 1:a pris och hederspris i öppen- och segrarklass å utställningar och skyddshundstävlingar.

Ägare: **Ingenjör Birger Dahlin**, Värtagasverket, Stockholm 5. Telefon: Norr 1105.

Avelshund.

Boxer. Mollberg av Knutstorp. 421 U. Mörktigegrad med svart mask. F. ⁴/₄ 21. e. Ito von der Harth u. Zampa av Christensen. Avgift 60 kr.

Ägare: **Kamrer Harald V. Petterson**, Idungatan 8. Tel. Vasa 13698.

Litteratur.

Under denna rubrik kommer såväl svensk som utländsk kynologisk litteratur att anmälas.

Våra hundar. Organ för Svenska Sällskapshundsklubben.

Vi anmäla fyra stycken häften av ovanstående tidskrift. Samtliga häften innehålla intressanta och lärorika artiklar om sällskapshundens uppfödande och vård, ett flertal rasbeskrivningar samt en av Prof. Dahlström skriven artikelserie om "En arbetsdag på Veterinär Högskolans hundklinik."

Svenska Schäferhundsföreningens tidskrift.
I Häftet 1924.

Den nybildade avelsföreningen synes att döma av detta första häfte göra en lovande start. Särskilt intressant är den ingående behandlingen av standardtypen och nya bedömningssätt för utställningar. Då föreningen synes följa de principer som uppställts av Verein für deutsche Schäferhunde och då den på sitt program även upptagit dressyr, är det väl troligt att föreningen kommer att lägga Skyddshundsklubbens provningsordning till norm för sitt arbete på detta område, då ju nämnda provningsordning är utarbetad i samband med och godkänd av samtliga de fyra tyska avelsföreningarna.

Meiners Dressyr Anweisungen für Polizei und Schutzhunde. IV upplagen 1923.

En kortfattad handledning i dressyr skriven av en med rik praktisk erfarenhet utrustad person. Boken kan rekommenderas för dem, som äro mäktiga det tyska språket och vilja ha en koncentrerad sammanfattning av dressyr och utbildning av skydds- och polishundar. Några exemplar av boken finnes att köpa hos klubbens sekreterare till ett pris av Kr. 1:25.

Hugo Strandberg: Hundens uppfostran och dressyr.

Ovanstående bok om hundens uppfostran och dressyr uppfyller helt säkert ett länge närt behov av en enkel och kortfattad och för den stora hundägande allmänheten avsedd handledning. Författaren, som besitter stora och ingående kunskaper i såväl uppfostran som dressyr, har genom ett ledigt och tydligt skrivsätt förstätt att göra boken lättsmält. För fackmannen finnes däremot ej några nyheter eller hittills oprövade metoder, som kunna uppväcka diskussion.

Den anmärkning, som anmälararen skulle vilja framställa, är att avdelningarna om rapport- och sjukvårdshunden kunde hava gjorts mindre och i stället skydds- och polishundsdressyren utvidgats och formulerats mera i överensstämmelse med de nya principer för dressyren, som under de senaste åren gjort sig gällande. Särskilt anser jag det olämpligt, att så ingående redogöra för "vägran att taga föda" och bevakning av föremål då dessa bägge grenar av bruks-

dressyren vid kommande utbildning av polis- och skyddshundar helt säkert bortfalla.

Som en stor förtjänst kan däremot framhållas, att författaren vid de grenar av dressyren där "förbrytare" eller figurant förekomma påpekar dennes uppgift vid utbildningen för att man skall ernå det önska resultatet. Det är nämligen en sak, som alltför ofta bortglömmes att ansvaret för hundens rätta utbildande vid mandressyren till stor del övergår på "förbrytaren" eller figuranten.

Då anmälararen ej äger kännedom om jakthundsdressyren har denna avdelning av boken ej varit föremål för granskning.

För alla hundägare, som endast vilja hava en inblick i dressyrkonstens stora mysterium, kan boken på det bästa rekommenderas.

S. R. . .

"Erziehung und Abrichtung des Hundes" jämte "Besprechungen der bisher erschienenen Dressürbücher" av Staatsveterinäroberinspektor Dr. Emil Hauck, Wien.

Författaren av ovanstående bok är bland Tysklands och Österrikes kennelmän känd som redaktör för Österrikes kynologiska tidskrift "Unsere Hunde." Boken har i bägge länderna erhållit ett mycket gott mottagande. Man lägger särskilt märke till att författaren genom stor erfarenhet på detta område endast godtagger de metoder och sätt för hundens uppfostran och dressyr, som han själv genom kritiska provningar och praktisk tillämpning funnit användbara. För läsaren är det angenämt att författaren aldrig söker hävda sina åsikter och meningar som varande matematiskt riktiga och ofelbara. Motsatta åskådningar betraktar han alltid med kritisk och logisk skärpa, vilket särskilt framstår i den avdelning av boken, som utgör en kritik över de hittills utkomna böckerna, behandlade hundens uppfostran och dressyr. För svenska dressörer och hunduppfödare som äro mäktiga det tyska språket kan boken på det bästa rekommenderas.

Dr. Friedo-Schmidt: "Was verlangen die Zucht- und Polizeihundprüfungen von Führer und Hund." Dahms: Der "Scheinverbrecher als Abrichter."

Dessa bägge små häften utgivna på Verein für deutsche Schäferhunde:s förlag höra till de bästa broschyrer som utkommit, behandlande den ena prov och tävlingar och den andra figurantens uppgift vid dressyren. Som innehållet är mycket intressant och lärorikt och ger nya synpunkter på utbildningen skall å kommande klubbafstnar i korta föredrag redogöras för innehållet.

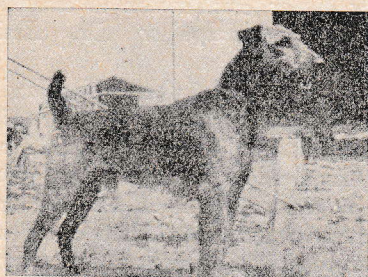
Polizeihund und Schutzhunde-kalender für 1924. Utgiven av Otto Leonhardt, Berlin.

Efter många års avbrott har åter den av ordföranden i Deutsche Reichsverband für Polizei und Schutzhunde författade Polizei und Schutzhund Kalender utkommit. Tyvärr kan ju den lilla kalendern

ej ha så stort intresse för svenska dressörer och hundförare som för de tyska, då ju ofta språket lägger hinder i vägen. För dem, som dock behärska det tyska språket är kalendern en liten behändig uppslagsbok för hithörande frågor. Den innehåller utom fullständig almanacka för 1924, notisblad, blad för anteckningar om pris, stamtavlor adresser, kassablad m. m. samt en 54-sidig textavdelning. Innehållet i den sistnämnda är en kort handledning för utbildandet av hundar, prövningsordning, första hjälpen vid olycksfall å dressyrplatsen samt en historik över utvecklingen av det tyska polishundsväsendet. Kalendern kan erhållas genom sekreteraren till ett pris av Kr. 2:25.

Klubbens bibliotek står till medlemmarnas förfogande enligt överenskommelse med sekreteraren.

Biblioteket innehåller svensk, tysk och engelsk kynologisk litteratur.

Två böcker för hundvänner.

Hunden i hälsa och sjukdom av E. Henricsson, leg. veter., hft. 3,75, inb. 4,75.

» — oumbärlig för varje hundägare.» *Sv. Dagbl.*

» — torde såsom oumbärlig bli införlivad med varje hundägarers bibliotek.» *Aftonbladet.*

Hundens uppfostran och dressyr av Hugo Strandberg. hft. 3,50, inb. 4,50.

»Man märker strax att författaren är en kapacitet, som verkligen har något nytt att komma med. Kapten Strandberg har all heder av sitt verk...» *E. Henricsson i Sv. Dagbladet.*

» — torde säkerligen bli mottagen med största förjusning.» *Aftonbladet.*

I alla boklädor **Wahlström & Widstrand**

Vid behov av **HUNDARTIKLAR** vänd Eder benäget till

Bastmans

största specialaffär i landet

A.-B. GEORG A. BASTMAN

H. M. Konungens Hovleverantör

NYBROGATAN 1, Stockholm

Priskurant å hundartiklar utkommer i slutet av april.

Ädel avelshund!

Airedaleteriern »Sinnfein Roederich», född 8/2 22 (e. Imp. »Judicious Holdup» u. Ch. »Suffragette»), 7 1:sta pris (därav 2 i segr.-klass) samt 2 hederspris. Ur prisdom.-berättelsen från S. K. K:s utst. 1923: »En hund av idealisk rätt storlek, strävt härslag, härligt huvud, ädel hals, små öron och kraftigt nosparti. Hans gång ytterst elegant.»

Stadsrevisor Filip Bengtsson,
Eskilstuna.

Tel. 1024 och 1677.

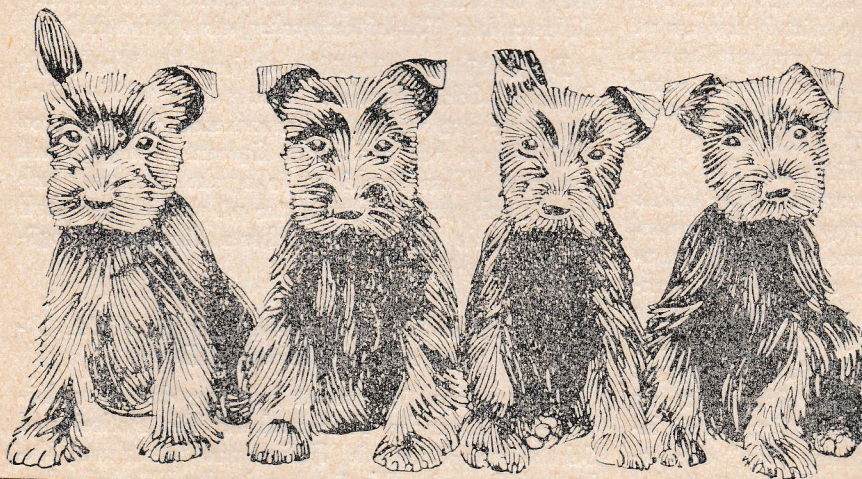
Joh. Palmgren, Dressyrkoppel med spårlina (klubbens egen modell)
Halsband, Piskor
SADELMAKARE Sibyllegatan 17, Stockholm Tel. 75467, Norr 73

VI HADE FÅTT VÅR DÖDSDOM till följd av den höga skatten, men till all lycka fick »husse» av en bekant höra om det billiga och näringsrika

Tengers Hundbröd

(SVENSKT FABRIKAT)

som vi nu äta med stor förtjusning, icke allenast för den goda smakens skull, utan även därför, att våra

liv genom detta skonades-

»Husse» säger att han genom att utfodra oss med **TENGERS HUNDBRÖD** inbesparar skatten mångdubbelt pr år.

Tengers Hundbröd försäljes hos alla välsorterade Sport- och Specerihandlande i riket samt i parti från

Tengers
Hundbrödsfabrik
LIDINGÖ VILLASTAD
Tel. Lidingö 1002

Tryckt å Motorjournalens tryckeri

Tr. A.-B. Sötherlund & Krook 1924